

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VIII. Vtrum vnio Verbi Incarnati sit idem quod assumptio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

ARTICVLVS IX.

Virum vnio duarum naturarum in Christo sit maxima?

NOTANDVM S. Thomam per maximam intelligere eam quæ tendit ad maximam vnitatem; ad hoc verò distinguit personam ab extremis, & concipit diuinam naturam & humanam tamquam extrema quædam quæ vniuntur, personam verò tamquam aliquod tertium in quo vniuntur. hoc prænotato,

Respondet 1. hanc vniionem esse maximam vniionem ex parte eius in quo extrema vniuntur: nam vniuntur in vnitatem personæ diuinæ, quæ est maxima vnitatis, ita vt diuina natura identificetur personæ, natura verò humana vniatur ei substantialiter, & ad esse eius personale eleuetur; ergo non datur maior vnio quam sit ea quæ facta est in personâ Christi.

Respondet 2. non esse maximam vniionem ex parte extremorum, cum etiam post vniionem extrema remaneant integræ naturæ; ergo ex parte extremorum quæ vniuntur maior aliqua dari potest, v. g. materiæ & formæ, ex qua vna natura & essentia conflatur.

Dices 1. materiæ & formæ maiorem habent inter se proportionem; igitur earum vnio est maior, contra priorem responsum.

Resp. neg. conseq. quia non obstante maiore earum proportionem naturali, compositum in Christo est multò magis vnum, quia simplicius.

Dices 2. ex materiæ & formæ substantiali fit vnum essentiale.

Resp. inde solum sequi plures modos vniionis inter illas reperi, non verò esse maiorem vniionem intensionem.

Notandum vniionem hypostaticam duobus alijs modis posse dici maximam: 1. in ratione vniionis & nexus, quod scilicet sit archissima inter vniiones, quia per eam longè indissolubilius copulantur natura humana & persona diuina, quam vlla alia inter se copulentur, v. g. materiæ & formæ substantialis, etiam formæ cæli; item quàm vllum subiectum cum accidente; quàm res & modus eiusdem naturalis, & quàm nexus gratiæ cum anima. Et quamuis Durandus dist. 5. q. 3. contrarium putet de vniione materiæ & formæ substantialis; quod diximus patet, quia in triduo mortis ea destructa est, remanente vniione hypostaticâ earundem partium cum Verbo. 2. constat vniionem materiæ & formæ posse destrui ab agente naturali, hanc verò à nullo naturali agente tolli posse.

2. Dicit potest maxima dignitate: nam inter vniiones est excellentissima, longè superans dignitatem quamlibet aliam vniionem, cum per illam conferatur maximum beneficium, & natura humana coniungatur substantialiter Deo, & eleuetur ad esse personale diuinum, quod superat omnem aliam dignitatem, quæ possit creaturæ communicari, & ratione illius tamquam nexus diuinæ naturæ & humanæ in eodem supposito, homo est & dicitur Deus, & patriâ adoratur.

Dices 1. maius est beneficium esse gratum Deo quàm esse eius matrem; ergo quàm coniungi ei eodem hypostaticè.

Resp. neglecto antecedente neg. conseq. quia

D

ratio-

ARTICVLVS VIII.

Virum vnio Verbi Incarnati sit idem quod assumptio?

RESPONDET negatiuè; vnio enim dicit relationem, assumptio verò actionem; quo sensu doctrinæ D. Thomæ vera est.

Quæri tamen potest, quomodo ea differant si vnio sumatur pro vniione seu actione?

Resp. & dico in ipsâ non differre, sed vnam eandemque actionem esse vniionem, assumptionem, Incarnationem, consideratam secundum diuersos respectus. Vnio solum designat extrema coniungendi, nihil aliud connotando. Vnde ratione actionis Incarnationis, potest vtrumque extremum dici vniiri vel vnitum, seu eodem modo denominari. Assumptio designat idem esse principium effectuum actionis, & simul terminum rei, quæ dicitur assumi: assumere enim est aliud ad se sumere, scilicet tanquam ad terminum ad quem illud aliud trahitur. Hinc non eodem modo denominat vtrumque extremum; nam Verbum dicitur assumens, non autem assumptum; natura verò humana dicitur assumpta, non assumens, quia illa non sumpsit ad se Verbum, sed contra Verbum eam ad se traxit, vt scilicet illa terminaretur & sustentaretur à Verbo. Quia verò vox assumptio sonnotat ipsum principium actionis esse etiam terminum rei quæ dicitur assumpta, solus Filius dicitur naturam humanam assumptisse, non verò Pater vel Spiritus Sanctus; quævis de cætero sit principium effectuum ipsius Incarnationis, non minùs quàm Filius, quia solus Filius naturam humanam terminat. Incarnatio eandem actionem significat connotando rem quæ assumpta est & Verbo vniata. Hinc Verbum dicitur incarnatum, quo significatur carnem vnitam Verbo, quo modo loquendi non potest dici, natura humana est incarnata.

100.

Concl. 1.

Vnio hypostatica quo sensu maxima ex mente S. Thom.

Concl. 2.

101.

Compositum in Christo est multò magis vnum quàm compositum ex materiæ & forma.

102.

Vnio hypostatica cuius dici potest maxima, indissolubilitate & dignitate.

Durand.

103.

Obiectio 1.

Resp.